

VERKLIGHETEN HANN IKAPP

Det känns som om Lena Adelson Liljeroths uttalanden om en kopp kaffe kan komma att bli en del av den svenska golfhistorien. Hon sa till golf.se att regeringen inte ville ge några ekonomiska garantier för att möjliggöra en svensk Ryder Cup-ansökan eftersom svenska golfare inte ens var villiga att själva betala en summa som motsvarade en kopp kaffe per år och person.

Den årliga tjugan var pengar som Svenska Golfbundet skulle ha till något de kallade för Idrottssatsningen, och som skulle mynna ut i Ryder Cup 2018.

Vi kommer till det.

Det kommer inte att bli något Ryder Cup på Bro Hof 2018, och det beror varken på Lena Adelson Liljeroths ovilja eller på svenska golfares ointresse.

Lena var lite vilse i sin argumentation – hon visste antagligen inte att alla svenska golfare redan betalar 210 kronor om året till Svenska Golfbundet. Fast det kan kvitta. Man får inte ställa för höga krav på en idrottsminister. Den där tjugan var ändå bara något som var bekvämt att skylla på. För inte tror väl någon att Lena och hennes regeringspolare skulle villkora till exempel en ansökan om ett fotbolls-EM med att alla svenska fotbollsspelare då måste betala 20 kronor om året i åtta år?

Nej. Det tror ingen. Och varför skulle de då kräva något liknande av svenska golfare?

Däremot är regeringen ointresserad av golf, eller kanske rädda. Det är en sport som är laddad med ett symbolvärde som kan vara skrämmande för "de nya moderater" som inte längre får bära pärlhalsband och slips.

Som vanligt handlar det om rädsla och brist på kunskap. De som styr Sverige vet inte vad

Ryder Cup är och de var inte intresserade av att ta reda på det heller. De hade inte vunnit många politiska poäng på det, nämligen.

Däremot var det kanske strategiskt sett lite dumt av Svenska Golfbundet att äska om den där tjugan som skulle gå till en idrottsatsning som ingen riktigt förstod innebörden i. Inte ens de som hade hittat på den verkade förstå för de hade inga riktigt bra konkreta svar på vad den innehöll. Mer än en ansökan om Ryder Cup.

För övrigt bestod idrottsatsningen i sådant som normalt borde kunna finansieras av de 210 kronor som man redan luggar svenska golfare på via avgifter från golfklubbarna.

Men istället för att satsa på idrotten golf har SGF de senaste åren fått täcka underskott i sitt affärsbolag.

Det finns, enligt förbundets egna siffror, knappt 600 000 licensierade golfare i Sverige. Om det stämmer så får man in runt 120 miljoner kronor om året.

Jag tycker kanske att man borde kunnat finansiera en Ryder Cup-satsning med de pengar som redan strömmar genom systemet, och som har strömmat genom Golfens Hus under en lång rad år.

Den bedömningen gjorde inte förbundet som istället gav sig ut på en turné för att försöka förklara varför man ville ha ytterligare 15 miljoner om året.

Det var kanske inte den bästa tidpunkten att ge sig ut och samla in pengar. Svenska golfare har kunnat konstatera att vågad och vidlyftig affärsverksamhet på senare år resulterat i att förbundet faktiskt stundtals stått på ruinens brant. De vidlyftiga affärerna hade skett i det affärsbolag förbundet bildat med

tanken att affärerna där skulle ge pengar tillbaka till idrotten. I själva verket har det alltför ofta blivit tvärtom: Idrotten har fått betala för "affärsmännens" misstag.

Problemet är att ingen golfare har insyn i affärsbolaget. Det har bara förbundsstyrelsen, alltså den samling damer och herrar som blev fullständigt tagna på sängen när det visade sig att affärsbolaget 2008 redovisade en tvåsiffrig miljonförlust.

I vintras lovade och deklarerade förbundet att från och med nu ska det inte ta några risker som kan kosta pengar. Man har bantat ned personalstyrkan och gjort sig av med olönsamma projekt (Scandinavian Masters, Red Tee).

SGF har ömsat skinn i omgångar de senaste åren och även om den nuvarande ledningen har haft som ambition att agera klokt, försiktigt och strategiskt så hann det förflutna ikapp. Man kan lura en del av folket en tid men man kan inte lura hela folket hela tiden.

En svensk ansökan om Ryder Cup strandade inte på att Sveriges golfare var så snåla att de inte ville bidra med en summa som motsvarar en kopp kaffe.

Den strandade på att förbundet brustit i förmågan att använda de pengar man får från Sveriges golfare på ett bra sätt.

Verkligheten hann ikapp.

TOMMY JEPSSON
 chefredaktör Golf Digest

FOTO GETTY IMAGES